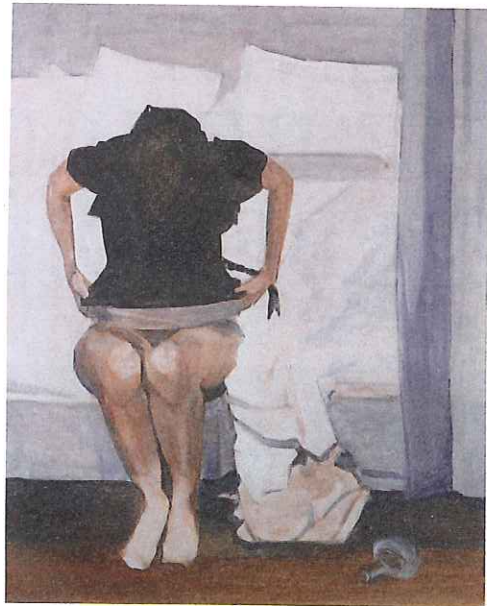

Johan Clarysse

Johan Clarysse schudt de kaarten. De Brugse schilder (*1957) is helemaal op dreef gekomen sinds hij reeksen uitwerkt die op één of andere manier draaien rond ideologieën, zingevers waarin mensen een identiteit zoeken en hun identiteit verliezen. Zin kantelt naar waanzin in taferelen die altijd donker zijn, al zijn ze dun geschilderd en komt er meer kleur aan te pas dan de vaak bruine grisailleschilderkunst die het werk leek

JOHAN CLARYSSE, 'FABULOUS', 2010 © JOHAN CLARYSSE

te typeren. Teksten die de dubbelzinnigheid nog de hoogte injagen laat hij in de recentste schilderijen achterwege. Meerdere reeksen werden eerder samen gepresenteerd, maar ze zijn nooit compleet uit elkaar gehaald zoals in 'Hidden Agenda', een soort overzicht van 2008 tot 2011 in CypresGalerie in Leuven. Alleen de jongste reeks, 'Suspicious Portraits', doet niet mee omdat ze nog in de maak is. "Ik heb geprobeerd om in deze tentoonstelling los te komen van dat reeks-karakter," zegt de kunstenaar. "Nieuwe verwarrende verbanden kunnen ontstaan, de schilderijen werken meer autonoom en ik wou er een ritme insteken." Daar is hij in geslaagd. Een vrouw zit in een dubbelzinnige houding stuurs te kijken naar het andere uiteinde van de ruimte waar een vrouw op bed zit, een even onduidelijke houding omdat het gebogen hoofd bijna verdwijnt.

'Hidden Agenda' is de titel van een recent schilderij: een villa op een berg die een zwarte geschiedenis doet vermoeden. Dat is het 'Adelaarsnest' van Hitler in de Beierse Alpen. Eigenlijk gaat het ganse oeuvre over 'verborgen agenda's', van een ideologie, de kerk of filosofen die het denken uiteindelijk in een systeem duwen. Daar lijken de grafische patronen over de filosofenportretten, een strakke boekenkast bij Heidegger, op te wijzen. Bij Lyotard zijn het dromerige bolletjes, tweemaal het woord 'verschil' in brailleschrift. "Hij is zowat de vader van het postmodernisme," zegt Johan Clarysse. "Ik heb het nodig om rond een bepaald thema te werken, maar dat is een alibi om het medium schilderkunst zelf te onderzoeken. Er zit een stuk modernisme in wegens dat onderzoek en een stuk postmodernisme wegens het verweven van verhalen. Dat klinkt misschien zwaar, maar ik voel me een beetje het product van die twee werelden."

Christine VUEGEN